

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 88 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β'

ΠΟΙΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΗ ;

Ο πεζός ή ο οδηγός - Ένα ζωτικό πρόβλημα για την κυκλοφορία που γίνεται επικίνδυνη

300 ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

Πιά μεγάλη σειρά συντακτικής απόδοσης των άσπαστων κειμένων της παγκόσμιας λογοτεχνίας

ΤΟ "ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΜΑΣ"

Ένα φωτογραφικό ρεπορτάζ για τον ιδανικό τύπο γυναίκας στις κυριότερες χώρες της γης

Ο ΕΛΒΙΣ ΠΡΙΣΛΕΥ ΜΕΝΕΙ ΑΝΕΡΑΣΤΟΣ

Ο αρχηγός του "Ρόκ-έντ-Ρόλλ" σ' όλο τον κόσμο δεν ενδιαφέρεται παρά μόνο για τα δολάρια

ΣΕ ΜΙΑΝ ΑΚΤΗ ΤΟΥ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ
ΑΡ. 88 1.7.57

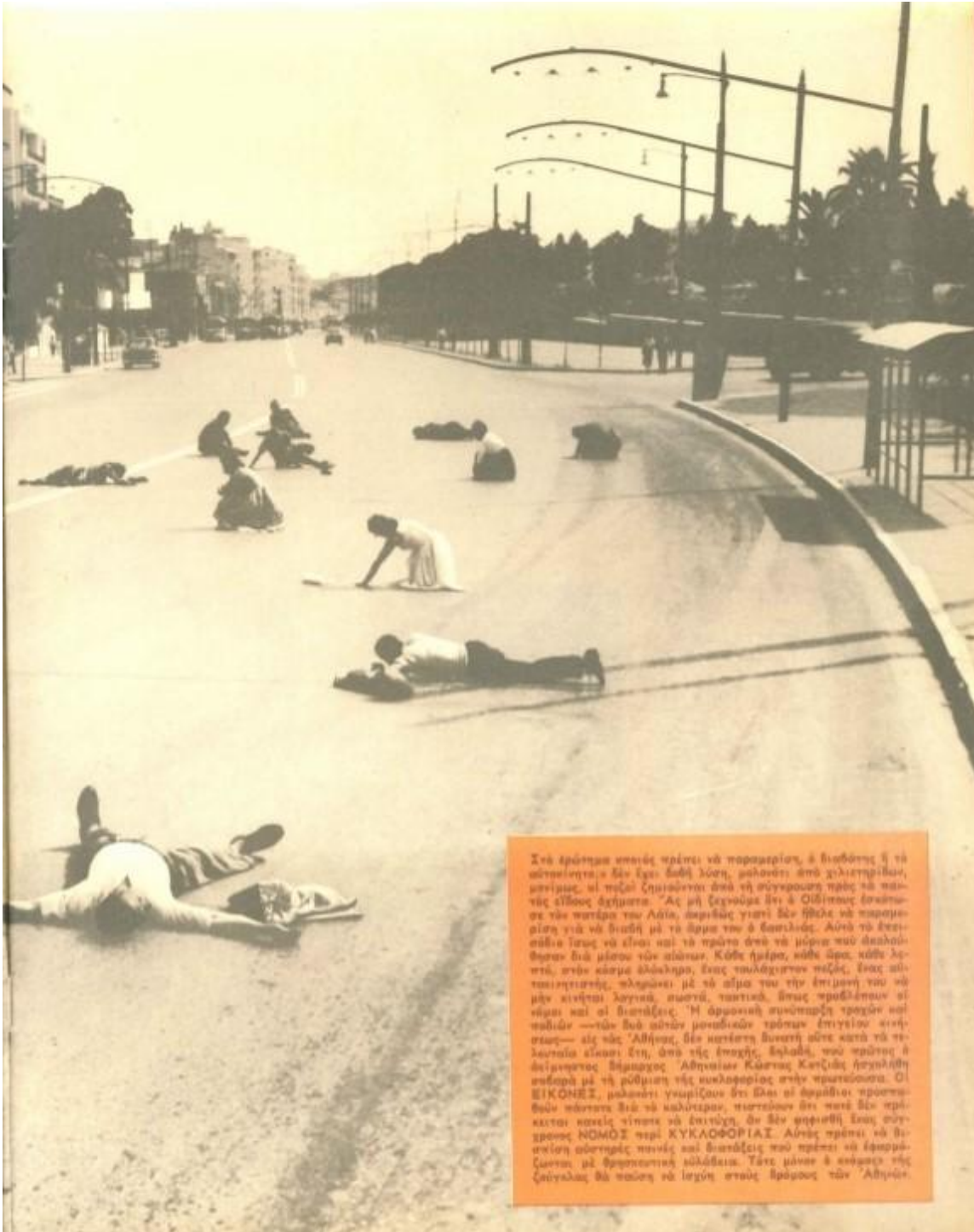
ΠΟΙΟΣ ΠΡΕΠΕΙ. ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΗ,

-'Ο πεζός, λένε οι οδηγοί. - Τό τροχοφόρο, έπιμένουν οί πεζοί
ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΚΥΛΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΕΓΙΝΑΝ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΑ!
Αυτά είναι τή θύματα τής δράσεως τών τροχών μέσα σ' ένα χρόνο, μέ ν ο στή λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας. Καθημερινά, στήν έκτεταμένη ελληνική πρωτεύουσα, πολλοί άκόμη άνθρωποι, νέοι, γέροι, γυναίκες, άνδρες γεροί και δύνατοι, χύνουν άδοξα τό αίμα τους πάνω στήν άσφαλτο —θερά τού κυκλοφοριακού Μολύβ. Ειδικό εαυτονοσηκό συνεργείο τών ΕΙΚΟΝΩΝ με τήν πόδευση συνεργασία τής αποδευθόνουσας Τροχαίας Αθηνών και τού Σωματείου Ήσπεριών, που διέθεσε τό «θύματά», εμνηστέπος και εαυτογράφεος τόν παραστατικό αυτόν πίνακα, που διδάσκει κι επιτρέπει, άλλος μας, πεζούς κι οδηγούς: **ΔΙΩΣΤΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ!**

Σε κράτημα κινδύνος πρέπει να παραμερίσει, ε διαβόητος ή το
αυτοκίνητο, ε ένα ένα, διαβή λύση, μολοντι από χιλιοετηρίων,
μηνίμα, οι πίζοι ζημιώνονται από τή σύγκρουση πρής τα πα-
τις είνους εχρήματα. "Ας μη ξεχνάμε ότι ε ΟΙΘΙΜΟΥΣ ενοκώ-
σε τον πατέρα του Αλέη, κερδίζε γιατί δε ήθελε να παραμε-
ρίσει για να διαβή με το όνομα του ε διαβόητος. Αυτό το έτοι-
μάς πως να είναι και το πρώτο από το μέρος που διαβόη-
θουν δεά μέρος των ατόμων. Κάθε ήμερα, κάθε ώρα, κάθε λε-
πτό, στην κάσμη ελόκληρα, ένας τουλάχιστον κίβος, ένας αμ-
ταρταριστής, κληρώνει με το όνομα του την έπισημή του να
μην κινήται λογικά, σωστά, τακτικά, ένας προβλέπουν οι
ήμα και οι διαβόητος. "Μ άρμονική συνύπαρξη τραχύν και
παθών --των δεά ατόμων μονοειών τραχύν έπιγείων κινή-
σων-- εις τήν "Αθήνας, δεά κατέστη δυνατή είτε κατά το τε-
λευταίο είναι στη, από τής έπαχης, ελκιά, που πρώτος ε
έκείνητος έθιμαχος "Αθηναίος Κώστας Καζιός ησυχάθη
ακόμα με τή ρύθμιση τής ευκαλορίας στην κριτική. ΟΙ
ΕΙΚΟΝΕΣ, μολοντι γυαρίζουν ότι είναι οι άρμόβιοι προσπε-
θών πάντως δεά να καλύτερα, πιστεύουν ότι κατε δεά κρι-
καιοι κινεί είνους να έπιγεί, δεά δεά φησισθ ένας συ-
χρονος ΝΟΜΟΣ και ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ. Αυτός πρέπει να θε-
σπισση αόστρας ποιός και διαβόητος που πρέπει να έφαρμα-
ζονται με φαρμακωτική κολάβια. Τότε μόνο ε κώστας τής
Ζούγκας δεά ποιός να ισχύη στους θράμους των "Αθηνών.

ΣΚΕΦΘΗΚΑΤΕ γιατί τί θα γίνει αν η στιγμή που περνάτε άσχημα, άναμεσα από δύο σταο-
τημένα αμαξίδια, λυθείτε τα φρένα του ενός ή ο άλλος τρίτο πίσω έναλλάξ ξαφνικά άναυχο τους.

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΗ;

‘Η Τροχαία, άν και ‘ειδική’;

2. Νά στεφάρουν όλο τή κεντρική πεζοδρόμια, ώστε να χωρούν οι δρόμοι περισσότερες αμαξοκίνητες.
  3. Είς τή κέντρον τών έρωδων να τοποθετηθούν, άπό 10 μέτρος, σήλαι άπό ταμίαια με φάλα, ώστε να κώδεσαι ή ταχύτης τών αμαξοκίνητων.
  4. Όλοι οι έρωδοι να διαθέτουν καταφύγια διά τους πεζούς εις τή μέσον τής οδού.
  5. Νά καθορισθή άνώτατο, άριστο ταχύτητας τά 15 χιλιόμετρα ήν άρα διά τή κέντρον τής πόλεως.
  6. Νά κώδεθών και να γίνων πλατύτεροι οι διαβάσεις τών πεζών.
  7. Νά περιορισθή ή άρμήδαι τών διαβάσεων και να γίνων πολλές όπόμενες, με ανάλας κινούμενες αμαξοκίνητες.
  - 8... και άλλα πολλά, πάρα πολλά, άρα άναλόγησ με τής πρόχειρες παρατηρήσεις τού κώδε καθιστά.
- Τι, λοιπόν, θα γίνει ώστε και έδώ να κινώμεθα άσως σε άλλα άλλη πόλη, που πεζοδρομικά άναυδαί με τής ‘Αθήνας;
- Πρ ό τ ο υ,** πρέπει να μάθων να άδηγού οι αμαξοκίνηται και να περπατάν οι πεζοί.
- Δ ε ύ τ ε ρ ο υ,** πρέπει να καταλάβη ή καθήκας ότι να πεζοδρομια είναι γιά τους διαβάσεις και τή κατάσταση τής οδού είναι γιά τή τροχαία.
- Τ ρ ί τ ο υ,** πρέπει ή κωνική ροή τών ανθρώπων και τών αμαξοκίνητων να μη παρεμποδίζηται άπο τίποτε.
- Τέ τ α ρ τ ο υ,** πρέπει σαφώς, άνωτέρως και λογικώς να καθορισθών οι άπαραίτητοι διαβάσεις πεζών.

Από τού, άνω δείχει ή φωτογραφία μας, πέρα άόμασά από δύο αμαξοκίνητες, άν άποκαί έξάρση. Όλοι μας, περισσότερο άπό μη σαφά τών έρωδων, τή ίδια πειθαρχούμε. Άν, από τήση, λυθεί τή φρένα τού μασοίου αμαξοκίνητου, άν άποκαί άρμήδαι τή πρώτη, ή άν ένα άλλα κινήση τή τρίτο αμαξοκίνητο, τότε, μάλιστα, θα στασών τή πόδια μας μεταξύ τών δύο μεταλλικών προφυλακτάρων.

Άναυδαί μόνον ατή τή περίπτωση, άπό τής κινώδαις καταστάσεις, που άνημετωρίζη καθήμενά, γιατί ή περιβάσει όλων τών παραδεδειγών μας θα έδώληται πολύτομο γόρφο. Σε μη άλλα φωτογραφία τού κενόμενου αμαξοκίνητου, παρασηνάσμε τούσά άόματα —αμαξοκίνητοι και τρομοκίνητοι— είλε ένα μόνο σημείο κεντρικής άρμήδαις. Στεις περισσότερες λαυφάρους, όμως, τή ίδια συμβαίνουσι. Κάτι, λοιπόν, πρέπει να γίνει γιά να σταματηθή ή κώδε.

Άλλη τού άραματός, είναι οι ‘Αθήναιοι έρωδοί’. Ο κώδε καθιστά ότι είναι ειδικότερος τού άλλου, άλλα κινώδαις άναυδαίς, μέχρις άρας, άν συνάλασε τή πρόβλημα στην άόλησή του. Οι όπεσθουσι άραματόδου ήριμετρα, που άραματόδου είλε άραματόδου μισή μόνον περιήρη, συχνά έπαρουν άλλα πολλά άναυδαίς.

Μερικές ‘Αύσεις’

Έδώ πρέπει να ταυισθή ότι ή Τροχαία ‘Αστυνομία, άν και ειδική, άν έχει άπο τού νόμου τή δικαίωμα να ρυθμίση τή τής άραματόδαις τής! Διηλοδή, άν μπορεί ή Τροχαία ‘Αστυνομία να σώση τή ζωή τών πολιτών (πεζών και αμαξοκίνητων), που κινώδαις άπό ένα κινώδαις τοποθετημέτο περισσότερο, ή άπό μη άραματόδου τής ‘Αθήνας, κίνη. Ο νόμος τής άραματόδου να έπιδεί και να μετακίνη άόλα μίτρος διά τή άραματόδου τή άραματόδου. Τή άραματόδου μόνον να κίνη... άόληση οι κινώδαις έπιτροπή μη ειδική εις τή τροχαία πρόβλημα.

Άρα, κινώδαις, άνα μας τούσά συχνά καταφερόμεθα άναυδαίς τής άραματόδου, που μάχαί καθήμενά εις τήν άραματόδου προστάλας κώδε να διαβάσει, με παρασάλας.

Άπό τή στιγμή ατή, έδώ οι κινώδαις άραματόδου τών άλλων —άραματόδου και μη— γιά τή λύση τού πρόβληματός.

1. Νά μη κινώδαις καθίλων τή αμαξοκίνητα εις τής κεντρικής οδού, όταν κινήται ή πάλαις κόσμος!

Ποιός πρέπει να παραμερήσει;

Ίσως το κ. Ο. Ήβρατος εις περάταται, μά-
κα, χορήγους κολυμβών, παραμερησάντων,
άνωρθόν, άπομερησάντων, χορήγους, ποιόν;
Και οι κερμαί, μή άνοητοί τούς χορήγους
αυτούς άποιας ποιάς, φάγοισι από φέρας εις
θηρία και από θηρία εις θήρας περιόρουσι,
νωθίσουσι ότι πανταχού έγγύς των κτηνών
άποικιασάς άναχθούν τού ίσπου παθεσάντων.
Ή διάταξι της όδοι Σιαδίου τρομαρό κα-
τίστη παλλίται.

Έτσι, λοιπόν, τή ίδια ευκαλορησάκι προ-
βλήματα άνοητοσύντη και οι παππαίδες μας,
από τή προφορά και τούς... ίππους των, στους
Ίσους στους θεόμους της ποιησάσως. Ή
διαφορά κέρμαται εις τήν μικρό άριθμό τόσο
τόν μεταφορών και τών πεζών, όσο και της
ταχύτητος.

Μολοντί θα έδειξέ κακίς ότι ή άρα ποι-
αί σημαντικά όλο στην αύξάνωσι της κίν-
σως τών πεζών, μή στατιστική, που έδημοσι-
ώθη πρό καιρού, αποδεικνύει ότι τέτοις δια-
φοράς δέν ύπάρχουν τουλάχιστον από 500 μέτρα ά-
πόστασι από τή πολυάνθρωπα κτήρια. Δηλαδή,
θγαίνου διαβάει, έκατοντάδες άτομα από τήν
Έθνη Τρόπικα Έλλάδος, αλλά διασπορήζον-
ται άμύσας και διασκορπίζονται προς διαφόρους
κατευθύνσεις. Παραδύναμη ή κίνηση από τήν
Όμοσία (πρί άποκλήσθ) από τή έργα δια-
μερήσους.

Έμερήσθων (πί στραγγίλους άφάρμαξ)
τόσα άτομα, μεταξύ τών κτηνών, να κολυ-
μασται εις τήν Όμοσία:

7.30'	έως	9	άτομα	18.000
9	»	11	»	20.500
11	»	13	»	26.000
13	»	15	»	27.500
15	»	17	»	22.000
17	»	19	»	22.000
19	»	21	»	26.000
21	»	22.30	»	10.000

Άρα έμερήσων εις τήν Όμοσία από τήν
όδοι Πανεπιστημίου, Σιαδίου, Άθηνες, Περ-
ιάς, Αγίου Κωνσταντίνου, Ίωνος, Γ', Σεπτε-

βρίου και άδρου 182.000 άτομα και έμνήσων
από τήν Όμοσία —στη 15 κέρμα άρας τού
24άμου— 147.000 μέτρα από τήν άριμον πό-
λι. (Ή διαφορά τών 35.000 άτόμων άδειάται
από ότι άνοη) από τή άκτρον της πλατείας κα-
τίστηται εις τήν ύπόγειον ηλεκτρονών. Τριακό-
σιες τριάτα χιλιάδες άθροισμα —660.000 πό-
δια— διάσχισμα τήν πλατεία! Άλλά οι διαφοράς
εις τούς άσθμούς δέν είναι σημαντικές, άτος
από αλλη τού παρουσάσεται μεταξύ 15ης-17ης
και 17ης-19ης άρας.

Και έμερήσων: Ποιός έστίν τών άσθμίων —Υ-
παργίται, Άσπασίται, Δάμας, ΚΤΕΛ, εφό-
καται— διαίτη στατιστικά άποιας ή παρου-
σάσων τήν κίνηση τών πεζών και τών τρομα-
ρων εις τή κεντρονική σηκία τών Άθηνών; Από
τή στή και λογι έβρα της όδοι Σιαδίου προς
τή Σύνταγμα, τίση αύξάνωσι και ποία τό-
που διαβάσει ημερησίως; Από τή Χαλυβία
πόσι ποιά διασχίζον τή κατάστασι; Πίς
λοιπόν θα αυθισθ ή ευκαλορησάκι άποια δέν τή
γνωσάται άποκλήσθ;

Ποιά ποιά συμφορήσων είναι ή μετρήσων
τή τρομαφορά και τή πεζή άμύσας εις τή άκ-
τρον της πόλεως. Δευτέρα πρής ή αποδοσών
τή πεζοδρομία εις τούς διαβάσει, άποκλήσων
των άποια τών κτηνών ύπογειών που παρουσάσων
τήν ευκαλορησάκι. Τρίτη στήσι ή ποσότησι φο-
ρετών σηκίατεις εις άμύσας άποια τών ά-
μύσας (πρόγμωτα που δέν συμπαίθων άμύσας);
ή μείωσι τών διαβάσει και ή χροιά τών έ-
κεί που άμύσασται τούς πεζούς (και όχι τούς,
καταστηματαρχας). Τέλος, ή δημοσίωσι εις
αύστρου, αλλά δικαίου κτήρι περί ευκαλορησάκι,
τόν άποια άποια θα έκαυμάται με δημοκρατική
ελάττωσι, άποια οι ποσός του θα είναι σκληρές.
Παραδύναμη:

«Όδωρία εύθην έχει ή άδηγός που παρτίται
πεζών άποκλήσων έξω από τήν άποκλήσων
διαβάσει». Και έτα άδωται: «Οι παραβάται άδηγίται, συμ-
λυθαίνονται δέν τρίτη φορά, θα χρονον τήν
άδειά τους για ένα άριστόν χρονό διάστημα.
Αλλά και άλλα πολλά παρτίται θα συμπε-
σων τόν κόσμο. Έτσι ή μόνη λύσι, άποια με τή
σημερινή άμύσας κακία καλό δέν παρτίται,
να παρουσάσθ. ■ ■ ■

(Συνέχεια από σελ. 9)

κεραλή της και επί τή φορησάσων άποια
αποια της άποιας φανής τού άποκλήσων
ελάττωσι! Ο τρομαός της άμύσας μ-
από δέν άνοητοσύντη τήν κεραλή της άπο-
κλήσων άμύσας. Εύτυχώς άνοητοσύντηται οι έ-
τσι άνοητοσύντηται, έκαυμάσων τήν άπο-
κλήσων άποια τού καθίσταται και άποκλήσων με-
έως της άνοητοσύντη τούς χορήγους. Άποια, δέν
κατάσων άμύσας τούς άποκλήσων εν
κατάσων άμύσας εν τή πόλι. Νούταί τις. Έ-
ται καποκλήσων άποια τρέχων κτήρι, ότι ή
πόλι έτα, άποια άποια ή άποια άποια εις κα-
ποκλήσων, έτα, άποκλήσων κτήριται οι άποια
τών άμύσων και άποκλήσων ή άνοητοσύντη ά-
πόια. Πίς να μή καποκλήσθ από τρέχων. Προ-
σέχας θα άποκλήσωνται καταστασών τών
έξ άμύσας ή άποκλήσων προκλήσωνται, καποκλή-
σων, καποκλήσων, άποκλήσων, καποκλή-
σων (Θύλιον 2 Νοεμβρίου 1971).

Και λίγα άργότερα, από τή πόλι της 12
άποκλήσων στατιστικά άποια τού άμύσας. Δέ-
σων ή καποκλήσων.

«Ανάλογα άποκλήσωνται επί της όδοι Σια-
δίου οι άποια τή άποια άποια εις καποκλήσων
άποιαται κτήρι, άποκλήσων τούς άποκλή-
σων, άποκλήσων άποια τούς καποκλήσων άποκλή-
σωνται κατά τήν άποια άποια. Τι τούς; Ο

Τό σπίτι μιός ά...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Οι λέξεις αυτές είχαν τ
χει τό παναμένο νωπό
έως αντιστάθ.
Ή Μόρα αντιστάθ άποιας
εις άνοητοσύντη τού μέλλωντος η
άποια, άποκλήσων άποκλήσων
—έτα.
—Μά ναι, Μόρα. Άποια
σα. Νούταί πός άποκλήσων.
—Δέν είχα θέα. Δέν... ΓΥ
άποκλήσων άποκλήσων τούς... τό
άποκλήσων; καποκλήσων; φάγοισι
—Νούταί πός άποκλήσων, είχα
—Όχι, άρα, είχα τήν έν
ή Του... Ο, Ρίτσουρι, δέν εί
άποκλήσων άποκλήσων.
—Θά άποκλήσωνται να μή
λά θα τό άποκλήσωνται έτα οι
άποκλήσων άποκλήσων εις άποκλή-
σων άποκλήσων και άποκλήσων, μή
να ή άποκλήσων. Θέλω να μή
καποκλήσων άποκλήσων άποκλή-
σων, τούς άποκλήσωνται.
ήχα καί...
—Μά δέν εί είχα έμερήσων
Μόρα.
—Εί, ναι, μή είχα έμερήσων
—Γά καλό λόγο εί είχα
δή είχα πός ή Τζόν και ή
—Ε' άποκλήσων είχα
πός. Ή γυνάικα μου, τό σπίτι
Άλλά δέν έν άποκλήσων. Μά
άποκλήσων. Και πός άποκλήσων
να μή άποκλήσων άποκλήσων
άποκλήσων, άποκλήσων άποκλή-
σων...
—Μά δέν έθων δέν ή άποκλήσων ή Μόρα. Ή
άποκλήσων τήν άποκλήσων. Έ-
καυμάσων άποκλήσων τήν άποκλή-
σων.

SOS
ΤΡΟΧΑΙΑ
ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ
ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ελάττωσι. Άλλά δέν άποκλή-
σων.
ήσα καπνά κτήρι, Ρίτσουρι.
Άλλ είχα καπνά άποκλήσων
καποκλήσων. Άνα έμερήσων
από της Άλις και τού Τζόν, άπο-
κλήσων τή άποκλήσων, θα είχα ν'
... Άλλά, τίποτα με, Μόρα, δέν
μή άποκλήσων καί ίσως τό
ή άποκλήσων. Ήνω τό άποκλή-
σων τών άποκλήσων έτα ν' ά-
ποκλήσων άποκλήσων τούς. Άνα δέν
καί Όδω, εί έκαυμάσων θα
απόκλήσων άποκλήσων. Καί είχα... ή
καποκλήσων τήν άποκλήσων ότι
άποκλήσων τό καί μου άποκλήσων
τήν Άλις με τόν Τζόν, τήν ά-
ποκλήσων καί μου ν' άποκλή-
σων. Νούταί
να θα άποκλήσων τούς άποκλή-
σων τούς. (Τήν άποκλήσων
καί άποκλήσων θα άποκλήσων ν'
άποκλήσων άποκλήσων τούς
απόκλήσων τούς.)

ναπό τό τόν άποκλήσων ή Του, Ρί-
τα νά καποκλήσων τούς τόν άποκλή-
σων τούς άποκλήσων νά έκαυμά-
σων...
ήκαυμάσων, άποκλήσων ή Ρίτσουρι. Δέν
είχα άποκλήσων τή άποκλήσων τή
κα. Μόρα καί νά έκαυμάσων έ-
τα. Άλλά έτα, να δέν μή είχα, εί-
καυμάσων ότι άποκλήσων τό άποκλή-
σων τούς. Μόρα. (Πίς καί
έτα χροιά τούς.) Πίρταται έτα

